

ikke vilde kunne medføre Konsekvenser i mange andre Tilfælde.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at Andragendet hører til de Andragender, hvorom vi have forhandlet med den ærede Minister i Udvalget. Finansudvalget har faaet Oplysning om, at der ikke var noget at gøre, og under Drøftelsen i Udvalget har den ærede Minister udtalt sig paa samme Maade som nu. Da man tilmed fra anden Side mente, at man maaske ikke vilde tage de mulige Konsekvenser af en Henvisning, blev Udvalget enigt om ingen Henstilling at gøre. Jeg vil bede den ærede Forslagsstiller tage sit Ændringsforslag tilbage, thi ellers maa jeg tilraade Tinget at stemme mod Henvisningen.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det vil jo forstaas, at mit Hjerte ikke brænder af en meget stærk Taknemmelighed over de udtalte Anskuelser. Paa den anden Side vil jeg dog ikke undlade at bemærke, at jeg er taknemmelig for, at de ikke vare mere afvisende, end de vare. Den ærede Minister gør gældende, at man kun i ganske særlige Tilfælde giver en saadan Understøttelse, og deri kan han have Ret, men jeg skulde mene, at der ikke er saa faa af disse ganske særlige Tilfælde. Den ærede Minister havde faaet overvejende Betæneligheder, udtalte han. Jeg vil haabe, at fornyet Overvejelse en Gang i Fremtiden vil kunne bringe et andet Resultat, for saa vidt Enken lever og fremdeles trænger, hvad hun sikkert gør, hvis hun lever. Jeg tænkte nok, hvad Ordføreren bekræftede, at det var Ministerens Stilling, der havde vejledet Udvalget, at det havde fundet sig beføjet til ingen Indstilling at gøre. Jeg nærer dog ingen Tvivl om, at Udvalget, hvis det kunde lykkes ved en fornyet Fremlæggelse ad Aare at faa Ministeren til at se anderledes paa Sagen, da ogsaa vilde kunne naa dertil. Men da jeg selvfølgelig efter den ærede Ordførers Udtalelser i dette Øjeblik neppe kan naa andet ved at fastholde Forslaget, end at faa det forkastet, vil jeg tage det tilbage, idet jeg saa forbeholder mig Ret til, for saa vidt jeg lever og er Tingmand næste Aar, og Enken lever under samme Vilkaar, da muligt at drage Sagen frem igen. Det er min Overbevisning, hvad jeg godt kunde vedlægge med adskillige Sammenligninger med andre Understøttelser, der ere givne, at hun burde, ikke som juridisk Ret, men i For-

staaelse med den Maade, vi ellers have handlet paa i mange Tilfælde, have haft en Smule Understøttelse. Med disse Bemærkninger skal jeg tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget Nr. 3 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold.) Det er bortfaldet.

Derefter sattes under Forhandling de *Ministeriet for offentlige Arbejder* vedrørende Indstillinger: 1, 2, 5, 7, 10 og 13, hvortil høre Andragender under henholdsvis Nr. 56, 69, 75, 81, 92 og 105.

Ordføreren (Jens Busk): Ja, det første af de Andragender, der angaa Ministeren for offentlige Arbejder, er Nr. 56. Det er fra 244 Beboere i en sydsjællandsk Egn, som ønske at faa en Holdeplads. De tage nu Munden temmelig fuld, thi man plejer jo gerne at begynde med et Billetsalgssted, men de ville lige straks have en Holdeplads. De oplyse, at det skulde være et passende Sted for en Holdeplads, idet de have tre Købmandsforretninger, en Brugsforening, to Møller, et Bageri, et større Andelsmejeri og et Teglværk. Udvalget har ment, at det maaske var rigtigt, naar Ministeren undersøgte Sagen, at begynde med et Billetsalgssted og saa se, hvordan det siden udvikler sig. Paa dette Grundlag skal jeg tillade mig at anbefale Tinget at stemme for Henvisningen.

Det næste Andragende er Nr. 69, men dette Andragende er det et Mindretal af Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), der har ønsket henvist, og jeg skal derfor ikke udtale mig om det, inden jeg har hørt en Forhandling mellem den ærede Ændringsforslagsstiller og den højtærede Minister.

Det næste Andragende er Nr. 75. Det er fra talrige Beboere af Øen Fur om en Forundersøgelse til Anlæg af en Fiskerihavn paa Øen, og det oplyses i Andragendet, at de tilbyde at betale 10,000 Kr., mod at Staten bekoster det øvrige fornødne. Finansudvalget har ment efter den Offervillighed, der er vist i denne Sag, og efter den Interesse, den har for Øen, at det var rigtigt at henvise Andragendet til Ministerens Undersøgelse og Overvejelse. Maaske kunde han saa komme til det Resultat, at der bør gøres noget; men det kunde ogsaa være, at Ministeren, selv om han kom til dette Re-